

בש"פ 453/20 - מיכאל צפרוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 453/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: מיכאל צפרוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
תל אביב יפו בתיק ע"ח 54600-11-19 שניתנה ביום
30.12.2019 על ידי כבוד השופט א' הימן

בשם המבקש: עו"ד מיקי חובה

החלטה

בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) בע"ח 54600-11-19 מיום 30.12.2019.

1. בשנת 2003 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבה בידי מורשה והוצאת שיק ללא כיסוי. ביום 19.1.2004 קיבל בית המשפט את הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים והרשיע את המבקש על פי הודאתו. עוד נקבע בהסדר הטיעון כי הטיעונים לעונש יידחו בשלושה חודשים, שבמהלכם יפצה המבקש את המתלוננים בעבור מלוא סכום המעילה, וככל שיעשה כן יטענו הצדדים במשותף לעונש של שישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ברם, המבקש לא התייצב למספר דיונים שנקבעו לטיעונים לעונש, חרף צווי הבאה שהוצאו נגדו, עד שביום 26.10.2004 הודיע בא כוחו של המבקש כי אבד לו הקשר עמו, ובית המשפט הורה על התליית ההליכים. בחלוף 16 שנים, ביום 29.7.2019, נעצר המבקש וההליך חודש.

2. עם חידוש ההליכים, קיבל בא כוחו החדש של המבקש מהפרקליטות את חומרי החקירה בתיק. המבקש פנה לפרקליטות בבקשה לקבל רשימת חומרי חקירה המפרטת את כל המסמכים הרלוונטיים שמצויים בידי הפרקליטות, כדי

שיוכל להשוות בינה לבין החומר שהועבר לידי. לאור סירובה של הפרקליטות, הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: ה"פ). בית משפט השלום הורה לפרקליטות לבדוק אם יש ברשותה רשימת חומרי חקירה מהעת ההיא, ולהעבירה למבקש ככל שישנה. אולם, אם רשימה כזו אינה בנמצא, נקבע כי אין להטיל על הפרקליטות חובה לערוך רשימה חדשה. זאת, בהתחשב בחלוף הזמן ובכך שהתיק "פורק" ולא ניתן יהיה לערוב לאמינותה של רשימה כזו אם תיערך. לצד זאת, נקבע כי על הפרקליטות להמציא למבקש רשימה של החומרים שהוצאו מהתיק, וכן לאפשר לבא כוחו להגיע למשרדי הפרקליטות ולהשוות בין החומרים בעצמו. בהמשך החלטה זו, הודיעה הפרקליטות כי אין לה את הרשימה המקורית, וצירפה רשימה של ארבעה מסמכים שלא הועמדו לעיונו של הסנגור שייצג את המבקש ב-2003.

3. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט דחה את הערר ואף ציין כי העלאת הטענות לאחר 16 שנות הימלטות מהדין מבטאת עזות מצח. נפסק כי החלטתו של בית משפט השלום מאזנת כראוי בין תכליותיו של סעיף 74 לחסד"פ והנסיבות החריגות, בשים לב לכך שההליך מצוי בשלב הטיעונים לעונש. עוד הובהר כי הפרקליטות מילאה את חובתה לפי סעיף 74 לחסד"פ אי אז בשנת 2003 ואין לצפות ממנה למלאה בשנית (בהתאם לבש"פ 213/19 פלוני נ' מדינת ישראל (6.2.2019)).

4. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, הפרקליטות חייבת להעמיד לרשותו רשימה הכוללת את כל החומרים הרלוונטיים לתיק, בין אם סווגו על ידה כחומרי חקירה בין אם לאו. לטענתו, רשימה זו חיונית להגנתו, בין היתר משום שהוא שוקל את האפשרות של חזרה בו מהודאתו. לדידו, נסיבותיו המיוחדות של המקרה מצדיקות סטייה מלוחות הזמנים הרגילים להגשת בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, שכן לא ייתכן שהמדינה תורשה לחדש הליכים מבלי שהנאשם יוכל לעמוד על זכותו להליך הוגן. ולבסוף, נטען כי אין לקבל את הטענה לפיה התיק "פורק", שכן לא מדובר בתיק גדול ומורכב. המבקש הדגיש כי אין מניעה לדון בבקשתו בגלגול שלישי, משיקולי צדק.

5. דין הבקשה להידחות. סעיף 74(ה) לחסד"פ קובע כי "על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית המשפט שלערוער שידון בערר בשופט אחד...". ופירוש הדבר כי לא ניתן להגיש ערר שני על החלטות בעניין עיון בחומרי חקירה, בין בזכות ובין ברשות (בש"פ 2343/00 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 65 (2000); בש"פ 997/04 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 241 (2004); בש"פ 3837/05 מגדל הזוהר לבנין בע"מ נ' מדינת ישראל (20.4.2005); בש"פ 7858/11 שכטר נ' משטרת ישראל - מדינת ישראל (6.11.2011)). הרבה למעלה מן הצורך, אציין כי להתרשמותי הפרקליטות עשתה כל שלאל ידה בנסיבות העניין כדי להבטיח את זכותו של המבקש לעיון בחומרי חקירה. מוטב היה לו במקום הגשת ערר זה, היה פועל בא כוחו של המבקש כדי לממש את האפשרות שניתנה לו לוודא בעצמו את שלמות החומר ותקינותו.

על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"טבטבתהש"ף (26.1.2020).

ש ו פ ט

